ſozitas. Suauis aũt ſonꝰ fit tribus
modis ſcʒ voce vt in cantu. pulſu.
vt in cithara flatu. vt ĩ oꝛgano. Sic
beata eufemia fecit deo dulcem ſo
nuʒ cum voce p̄dicatiõis. cum pul
ſu bone opatiõis ⁊ cuʒ flatu deuo
tionis

¶ De ſancta Eufemia

Eufemia filia ſenatoris vi
dens chriſtianos tp̄e dyo
cletiani tam diuerſis ſuppli
cĳs laniari. ad iudicem ꝓperauit et
chriſtũ publice ↄfitẽs exemplo ſue
ↄſtãtie etiã viroꝝ aĩos ↄfoꝛtabat
Cum igitur iudex xp̄ianos ſucceſſi
ue occidẽt. alios p̄ñtes eẽ iubebat
vt ſaltem territi ĩmolarẽt dĩj ↄſtan
tes tã crudelit̃ laniari viderẽt. Cũ
ergo coꝛam eufemia ſc̄os crudelit̃
detrũcaret. ip̄a coꝝ ↄſtantia ãpliꝰ
ꝓuocata. iniuriã a iudice pati cla
mabat. Tunc iudex gauiſꝰ ẽ putãs
eam velle ſacrificĳs cõſentire. Vnd̃
cum ab ea quã ſibi faceret iniuriaʒ
requiſiſſet illa ait. Cum ſim genere
nobilis cur mihi ignotos ⁊ aduc
nas anteponis ⁊ facis p̄ioꝛes ad
xp̄m ꝑtingere ⁊ ad ꝓmiſſam gl̃iaʒ
ꝑuenire? Cui iudex. Putabã te ad
mentem rediſſe ⁊ gaudebam te no
bilitatis tue vel ſero meminiſſe. Re
cluſa igit̃ in carcere ⁊ ſequenti die
ſine vinculis adducta iterũ grauiſ
ſime eſt cõqueſta cur contra leges
imperatoꝝ ſibi ſoli a vinculis par
ceret̃. Tũc alapis diutiſſime ceditur
⁊ in carcere recludit̃. Quam iudex
ſecutꝰ ex libidine opp̄imere voluit.
ſed illa viriliter reluctante. manum
eius virtus diuina contraxit. Tũc
p̄epoſitũ domꝰ ſue ad eam direxit
multa ꝓmittens ſi eam faceret con
ſentire. Sed ille carcerẽ clauſuʒ nec
clauibꝰ apire potuit nec ſecuribus
frangere donec a demone arreptꝰ
clamans ⁊ ſeip̄m dlanĩãs. vix eua
ſit. Deinde educta poſita eſt ſuꝑ ro
tam cuius vectes carbonibꝰ pleni
erant et artifex ĩtra rotã tale ſignũ
trahentibꝰ dedit. vt qñ ſonũ facẽt
ſimul traherẽt ⁊ ſic exeunte igne ve
ctes coꝛpus virginis diſſiparẽt. Sʒ
nutu dei ferramentũ quo rota tꝑa
bat̃ de manu eius decidens ſonuʒ
fecit et continuo illis trahentibus
rota artificem ↄminuit et eufemiã
ſtantẽ ſuꝑ eam illeſã ꝓuauit. Tunc
ꝑentes artificis lamentãtes ſuppo
ſito igneam cuʒ rota ↄburere volu
erũt. ſed rota ↄbuſta. eufemia ab ã
gelo ſoluta in quodaʒ loco excelſo
incolumis ſtare ↄſpicit̃. Appellianꝰ
iudici ait. Virtus xp̄ianoꝝ nõ niſi
ferro vincitur. Vñ ↄſulo vt eam fa
cias decollari. Erectl. igit̃ ſcalis cũ
quidã ad eaʒ capiẽdã manũ mitte
re vellet mox totus paliſi diſſolutꝰ
vix inde ſemiuiuꝰ eductꝰ eſt. Aliꝰ aũt
noĩe ſoſtenes aſcẽdẽs ↄtinuo mu
tatꝰ ab ea veniã petĳt ⁊ euaginato
gladio ad iudicẽ exclamauit. ꝙ ſe
libentiꝰ occideret. q̃ʒ eam quã ãgeli
defendebãt ↄtingeret. Deniqʒ ind̃
educta. iudex cancellario ſuo iuſſit
vt ad eam oẽs petulãtes iuuenes
ↄuocaret. qui tamdiu eã illuderent
donec fatigata deficẽt. Sed ille ad
eã ingrediẽs. et mł̃tas v̾gines ↄſplẽ
didiſſimas circa eaʒ oꝛãtes vidẽs
monitis eius ꝓtinꝰ xp̄ianꝰ effectꝰ ẽ
Preſes v̾o v̾ginẽ ꝑ capillos ſuſpẽ
dit ſed ĩmobilẽ ꝑmanẽtẽ negato ci

bo in carcerez recludi fecit vbi. vij.
dieb' inter quatuoz magnos lapi/
des ſic̃ oliua ɔſtringeret̃. Jlla vẽo
ab angelo quotidie ſatiata dũ. vij.
die iter lapides duriſſimos poſita
eſſet. ad eius ozationẽ ipſi lapides
in cinerez ſunt redacti. Unde p̃ſes
a puella ſe victũ erubeſcens eam in
foueam ꝓiici iuſſit. vbi tres tãte im
manitatis beſtie erant. que omnez
hominez deglutirẽt. que ſtati blan
diendo ad virginez ɔcurrentes. et
iũctis ad inuicẽ caudis ei q̃ſi cathe
dram ad ſedendũ prebẽtes. iudicẽ
hec videntem vehementius confu/
derunt Unde cũ preſes fere pre an
guſtia moreret̃ ingreſſus carnifex
vt dñi ſui iniuriã vindicaret. gladi/
um in latus eius fixit ⁊ xp̃i martirẽ
fecit. Quem iudex ꝓ mercede veſte
ſerica iduit ⁊ torq̃ aurea circumde
dit Sed egrediens a leone arripit̃
⁊ ab eo penitus deuozatur Unde
ſui eum diutius ꝗrẽtes. vix pau/
ca eius oſſa cum veſte ſciſſa et torq̃
aurea reppererunt. Sãcta aũt eufe
mia in calcedonia cũ honore ſepul
ta eſt Meritis cuius oẽs iudei ⁊ gẽ
tiles calcedonie in xp̃m crediderũt
Paſſa eſt ãt circa annos dñi. z80
Amb. de hac virgine i prefa. ſic ait
Uirgo alma triumphatrix virgini
tatis retinẽs mitram. paſſionis me
ruit veſtiri corona. Cuius p̃cibus i
imicus hoſtis euicitur. priſc' aduer
ſarius ſuperatur. a foznacis igne vir
go ſoſpes eripitur. duri lapides in
puluerem conuertũtur. fere mãſue
ſcunt. colla q3 ſummittunt. atq3 om
nia penarũ ſupplicia eius ozatione
ſuperant̃ Nouiſſime gladij mucro/
ne confoſſa. carnea reliquens clau
ſtra celeſti choro iũgitur leta. Hec
ſacra ꝟgo tibi dñe ecc̃az tuaz ɔmẽ
det. Hec ꝓ nobis pc̃tozibz iterpel
let. Hec etiã vota noſtra vt ꝟgo ꝟ
nula illibata tibi preſtet.

De ſancto lamberto

Lambertus nobilis genere
ſed nobilioz ſãctitate vite ⁊
a primeuo etatis ſue litt̃is
eruditus. adeo pro ſui ſãctitate ab
omnibz amabat̃ vt poſt theodar/
dum magiſtrũ ſuũ traiectenſis ecc̃e
in epiſcopũ meruit ꝓmoueri. Quẽ
theodericus rex frantie plurimum
diligebat. et p̄ omnibus epiſcopis
carũ habebat. Sed creſcente inui/
dorũ malitia. ſine cauſa eum impij
expellentes honore debito p̃uaue/
runt. et faramundum in ei' cathe/
drã ſtatuerunt. At lambertus mo/
naſterium ingreſſus ꝑ ſeptez ãnos
ibidem optime cõuerſat' eſt. Qua
dã vero nocte ad ozationẽ ſurgẽs
in pauimento ꝑ ignozantiam ſonũ
fecit. Quod audiens abbas dixit
Quiſquis hũc ſonũ fecit. vadat ad
crucem Tunc Lambertus ilico nu
dis pedibus i cilitio ad crucẽ cucur
rit ⁊ ibi tam diu in niue ⁊ glatie fix
us ſtetit. donec fratrib' poſt matu
tinas ſe calefacientib' abbas eum
deeſſe cognouit. Et audiens a fr̃e
quodam ꝙ ille eſſet q̃ ad crucẽ iuiſ
ſet. eum introduci fecit et ab eo vei
am cuz monachis poſtulauit. Jlle
vero nõ ſolũ indulſit. ſed de bono
paciẽtie ſublimiter p̃dicauit Poſt
ſeptem annos faramũdus expulſ'
eſt et ſanct' iubẽte pipino rege ad
ſedem propriam eſt reductus. Cũ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf